“In videl je, kako se mučijo z veslanjem, kajti vel je nasproten veter. In okoli četrte nočne straže je prišel k njim, hodeč po jezeru; in hotel je iti poleg njih mimo.”
(Marko 6,48)
Dne 22. januarja 1844, zvečer

1 In videl je, kako se mučijo z veslanjem; kajti vel je nasproten veter. In okoli četrte nočne straže je prišel k njim, hodeč po jezeru; in hotel je iti poleg njih mimo.”
2 Dolge kitice potrebujejo kratke razlage, ker nosijo pojasnilo največkrat že kar v sebi. Kratke kitice potrebujejo daljšo razlago, ker prvič, zaradi svoje izčrpnosti nimajo razlage v sebi in drugič, ker je običajno svetloba v njih bolj stisnjena in krepkeje zaprta in je zato potrebno več, da bi sprostili vso njihovo svetlobo, kakor pri daljših kiticah, ki svetijo dovolj močno že takšne, kakršne so.
3 Zato vam o besedilu, ki je pred nami, ne morem podati neke razvlečene razlage, ker je njegova svetloba že brez nje zelo močna; in če bi hoteli samo malo premišljevati o njem, bi jo morali otipati sami, tako rekoč z rokama in nogama hkrati. Da pa boste razumeli, vas bom napeljal na to s kratkimi namigi in na njihovi osnovi boste dobro razumeli to besedilo. In tako torej poslušajte!
4 “Jezero” pomeni posvetnost; nasprotni “vetrovi” so to, kar spočenja in zganja svet in njegova poželenja, proti katerim se pravi ladjar bojuje vse do četrte nočne straže, ki označuje njegove zadnje dneve življenja, torej se mora bojevati ves čas življenja; kajti z “nočjo” pojmujemo življenje v tvari na tem svetu.
5 Gospoda ni na ladji. Zakaj Ga ni? Ker Ga ni v posvetnosti; kajti ladja označuje človeka, ki živi v svetu, in ga Gospod zaradi njegove svobode ne spremlja.
6 Gospod kljub temu čudežno sledi ladjarju in gre preko vseh slapov in valov ravno tako, kakor da bi bili čvrsto kopno. Ne briga se za ladjarje na jezeru; kjer koli naleti na nekoga, gre mimo njega, da ga ne zmoti v njegovi svobodi.
7 Kadar pa naleti na ladjo, ki nosi Njegove učence, ki Ga spoznajo in pokličejo, se kljub temu približa ladji, čeprav bi šel drugače poleg nje mimo; kajti ladja nosi vendar Njegove učence ali: v tem človeku bije srce, ki ljubi Gospoda, Vanj živo veruje in Ga kliče.
8 Spočetka se srce sicer boji in Ga ima za neko prikazen, kar pomeni: človeku, ki je poln zmotnih predstav o Meni, se zdi nemogoče ali pa ima predstavo, da bi se mu mogel Jaz na svetu približati, za privid.
9 Če kljub temu ne popusti v svoji ljubezni, se približam njegovi ladji in se mu oglasim; in ko začuje Moj glas, ko mu govorim: “Ne boj se; kajti Jaz sem, tvoj učitelj, tvoj Gospod, tvoj Bog in tvoj Oče!” ga strah pred prikaznijo kmalu mine in človek Me bo sprejel z največjim veseljem na svojo ladjo.
10 Vidite, to je že vsa razlaga tega besedila. Preostane samo še vprašanje in sicer: Kako pa mora biti opremljena ladja, ki nosi Moje učence? Je to morda učenjaško zgrajen parnik, ali je to morda trijamborna s stošestdesetimi topovi oborožena redna

ladja, recimo - trijamborna bojna ladja, lahek dvojamborni jadrnik, dvojambornik ali morda bogato natovorjena trgovska ladja? - Oh ne! Vse te vrste ladij ne nosijo Mojih učencev; in takšnim se izognem običajno tako na daleč, da Mene ugledajo niti kakor neko prikazen. Kdo pa bi se že rad približal takšnim ladjam, ki so opremljene s topovi? Njihova zaščita je smrt; toda ladje, ki imajo smrt za svojo zaščito, tudi plovejo varne pred smrtjo,- kajti smrt se nima za kaj bati smrti. Toda, kjer vzdržuje smrt okoli ladje prostrano okrožje (doseg topov), tam gre življenje daleč stran od nje.
11 Kako pa mora potem izgledati ladja, ki nosi učence? Povem vam: Prav enostavno! Zvezana je samo iz več čvrstih brun in ojačana, splav, ki je skoraj enako visok kot je gladina vode in je največ za nekaj čevljev (čevelj: 31 cm-dunajski) višji tam, kjer so ladijski potniki. Jader ne sme imeti, da se ga ne polastijo vetrovi sveta, temveč ima na vsako stran močna vesla zato, da pluje s pomočjo čvrstega krmila, ki ga vodi mornarjeva volja prosto kamor koli, kolikor je mogoče neodvisno od raznih posvetnih vetrov.
12 Če naletim na tako ponižno ladjo, jo potem tudi prepoznam kot tisto, ki nosi Moje učence; takšni ladji se potem približam in nanjo stopim. Zakaj pa? Ker prvič, takšna ladja ne pluje zelo hitro, ker nima jader in vodnih koles na parni pogon, temveč izključno samo vesla, s katerimi ni mogoče povzročiti urnega gibanja in jo potem zlahka dohitim; drugič pa zato, ker nima okrožja smrti, katerega Jaz, ki sem sam življenje, nisem prijatelj; in tretjič, ker se na to nizko ladjo povzpnem zlahka, brez priprav, kar z vodne površine.
13 Sploh nisem privrženec velikih naporov; kar se pri Meni ne more zgoditi z največjo lahkoto, prosto, skoraj kakor samo od sebe, to pustim naj gre, kakor gre. To boste zlahka dojeli, zakaj? Kajti vsakemu človeku je dana popolna svoboda, ki je jaz nikoli ne motim!
14 Kjer pa kljub temu naletim na čisto nizko ladjico, ki pluje po prekucljivih valovih sveta, in na katero se je možno udobno povzpeti in Me spoznajo, stopim nanjo, čeravno bi bil pri volji, iti mimo nje. In ko sem enkrat na ladjici, se takoj zdani in podnevi se zlahka ugleda varno obrežje,- in Jaz kot dober plovni veščak najbrž ne bom zgrešil obrežja.
15 Menim, da razumete to razlago. Tudi sami se vkrcajte na takšno ladjico; kolikor nižja je, toliko bolje, in Jaz se bom približal tej ladjici in bom cel vstopil vanjo! Amen.”

Jakob Lorber
Pojasnila svtopisemskih besedil